

Znaczenie Małżeństwa



Małżeństwo jest wyjątkową relacją -
odrębną od wszystkich innych



Oświadczenie Duszpasterskie
Konferencji Biskupów Katolickich Irlandii



IRISH CATHOLIC
BISHOPS' CONFERENCE
COMHDHÁIL EASPAG CAITLÍCEACH ÉIREANN

Małżeństwo jest wyjątkową relacją - odrębną od wszystkich innych

Miłość małżeńska jest wyjątkową formą miłości pomiędzy mężczyzną i kobietą, która w szczególny sposób służy dobru całego społeczeństwa.¹ Zarówno Kościół katolicki, jak i inni wyznawcy chrześcijaństwa i ludzie nie wyznający żadnej religii podzielają zdanie na temat tego, że rodzina oparta na małżeństwie mężczyzny i kobiety stanowi podstawową najważniejszą instytucję społeczną. Próba przededefiniowania istoty małżeństwa prowadziłaby do podkopania fundamentów podstawowej części składowej społeczeństwa. Kościół wraz z wieloma innymi ludźmi wyraża niezachwiane przekonanie, że istnieją racjonalne przesłanki do tego aby za małżeństwo uznawać jedynie związek pomiędzy kobietą i mężczyzną. Związek taki jest wyjątkowy i wzajemnie się uzupełniający, i dzięki niemu możliwe staje się wydanie na świat i wychowanie nowego pokolenia. Takie rozumienie małżeństwa jest głęboko zakorzenione we wszystkich kulturach i nie ma ono na celu nikogo wykluczać ani stawiać w gorszej sytuacji.

Dzieci mają naturalne prawo do matki
i ojca i, w miarę możliwości,
takie warunki rodzinne są dla nich
najlepsze. Zatem rząd państwa
powinien takie optymalne środowisko
w szczególny sposób
wspierać i propagować.

1. Cf. „Relatio Synodi” III Nadzwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów nt. „Wyzwania duszpasterskie związane z rodziną w kontekście ewangelizacji” (5–19 października 2014 r.), 4.

Boży Plan dla Małżeństwa

Księga Rodzaju mówi nam, że mężczyzna i kobieta zostali stworzeni na obraz i podobieństwo Boże i wiedzieli też, że zostali stworzeni dla siebie nawzajem (cf. Rdz 1,24-31; 2,4b-25). Poprzez prokreację mężczyzna i kobieta współdziałają z Bogiem przyjmując i przekazując życie: „Przekazując ludzkie życie swoim potomkom mężczyzna i kobieta jako para małżonków i jako rodzice współpracują w szczególny sposób z dziełem Stwórcy.”(CCC, 372).² Sam Jezus naucza, że małżeństwo jest związkiem mężczyzny i kobiety: „Czy nie czytaliście, że Stwórca od początku stworzył ich jako mężczyznę i kobietę? Dlatego opuści człowiek ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem.” (Mt 19,4-6).³ Jako chrześcijanie mamy kierować się w naszym życiu podstawowym przykazaniem miłowania innych ludzi. Miłość zawsze wymaga, abyśmy szanowali godność każdej istoty ludzkiej. Z tego względu Kościół katolicki jasno naucza, że ludzie o skłonnościach homoseksualnych powinni być traktowani z wrażliwością, troskliwą miłością i szacunkiem. Jednakże, zwrócenie uwagi na to, że relacje pomiędzy tą samą płcią różnią się fundamentalnie i obiektywnie od tych pomiędzy płciami przeciwnymi, nie oznacza braku takiej wrażliwości i szacunku dla ludzi o skłonnościach homoseksualnych. Wszakże, środowisko społeczne przywiązuje wielką wagę do roli matki i ojca, które to role wzajemnie uzupełniają się w wychowywaniu kolejnego pokolenia.

Przedmiotem dyskusji dotyczącej „małżeństw tej samej płci” nie jest kwestia równouprawnienia ani oddzielenia religijnego rozumienia małżeństwa od rozumienia cywilnego. Przedmiotem tym jest istota małżeństwa i waga jaką społeczeństwo przywiązuje do roli jaką matka i ojciec odgrywają w wychowaniu dzieci. Kościół katolicki nie jest odosobniony w swoim przekonaniu, że różnice pomiędzy kobietą i mężczyzną nie są przypadkowe dla małżeństwa, a wręcz przeciwnie, są niezmiernie dla niego istotne. Dzieci mają naturalne prawo do matki i ojca i, w miarę możliwości, takie warunki rodzinne są dla nich najlepsze. Zatem rząd państwa powinien takie optymalne środowisko w szczególnie sposób wspierać i propagować.

2. Cf. Instrumentum Laboris III Nadzwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów nt. „Wyzwania duszpasterskie związane z rodziną w kontekście ewangelizacji” (26 czerwca 2014 r.), 1.

3. Dlaczego Małżeństwo jest Ważne, Konferencja Biskupów Katolickich Irlandii, „Małżeństwo w Bożym Planie”, p. 1. Cf. też „Relatio Synodi” III Nadzwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów nt. „Wyzwania duszpasterskie związane z rodziną w kontekście ewangelizacji” (5–19 października 2014 r.), 15–16.

Znaczenie małżeństwa

Małżeństwo jest wyjątkową relacją - odrębną od wszystkich innych. Podstawową charakterystyką małżeństwa jest biologiczna możliwość połączenia się mężczyzny i kobiety – istoty męskiej z żeńską, których to związek prowadzi do przekazania życia kolejnemu pokoleniu. Związek małżeński zapewnia ciągłość ludzkiej rasy i rozwój wspólnoty ludzkiej.

To właśnie ta różnica pomiędzy mężczyzną i kobietą umożliwia szczególną jedność dwóch osób, to wyjątkowe połączenie życia w miłości jakie stanowi małżeństwo.

Podstawową charakterystyką
małżeństwa jest biologiczna możliwość
połączenia się mężczyzny i kobiety –
istoty męskiej z żeńską, których to
związek prowadzi do przekazania
życia kolejnemu pokoleniu.

Komplementarność mężczyzny i kobiety tkwi u podstaw małżeństwa. Jest ona potrzebna do tego aby w naturalny sposób doszło do zbliżenia seksualnego w relacji opartej na wierności i odpowiedzialności i będącej fundamentem dla nowego pokolenia. Małżeństwo, będące w swej naturze otwarte na poczęcie nowego życia stanowi świadectwo tego jak cennym darem jest dziecko i jak wyjątkową rolę ma do odegrania zarówno matka, jak i ojciec.

Mężczyzna i kobieta połączeni małżeństwem, świadczą o Bożym planie dotyczącym życia i miłości w sposób, któremu nie może się równać żadna inna relacja pomiędzy dwoma ludźmi.

Małżeństwo nie jest jedynie prywatną instytucją. Dobro i pomyślność rodziny i jej pozycji w społeczeństwie nie jest zależne jedynie od męża i żony, ale od całego społeczeństwa. Społeczeństwo przykłada szczególną uwagę do małżeństwa ponieważ jest to miejsce, w którym dzieci uczą się jak być członkami swojej rodziny i społeczeństwa.

Ustawodawstwo Irlandii dotyczące małżeństwa

Katolicy Biskupi Irlandii Północnej, w swoim liście otwartym z dnia 28 kwietnia 2014 roku do wszystkich członków Zgromadzenia Ustawodawczego Irlandii Północnej, w związku z trwającą na ten temat debatą, wyrazili swoje stanowisko, że „małżeństwo kobiety i mężczyzny stanowi podstawowy fundament, na którym budowane jest społeczeństwo. Fundament ten odgrywa wyjątkową i niezmiennie istotną rolę w służbie dobru powszechnemu i całego społeczeństwa, a zatem zasługuje na specjalne uznanie i wsparcie ze strony państwa”.

Konstytucja Irlandii uznaje rodzinę „jako niezbędną podstawę porządku społecznego, konieczną dla dobra Narodu i państwa” (Art. 41.1.2°). „Państwo zobowiązuje się otaczać szczególną opieką i chronić przed atakiem instytucję małżeństwa, która stanowi podstawę rodziny.” (Art. 41.3.1°). Wszelka próba wprowadzenia modyfikacji dotyczących takiej ochrony skutkowałaby radykalną zmianą znaczenia małżeństwa, które jest „kamieniem węgielnym” społeczeństwa, i naruszałaby fundamentalne wartości ustanowione w dokumencie założycielskim Republiki Irlandii.



Dlaczego małżeństwo jest tak ważne?

W małżeństwie, kobieta i mężczyzna ślubują sobie nawzajem miłość i wierność na całe życie. Pomimo tego, że nie wiedzą co czeka ich w przyszłości, zobowiązują się do tego, że bez względu na wszystko będą darzyć się miłością. Chociaż wiemy, że takie zobowiązanie i poświęcenie się drugiej osobie może być złamane prowadząc do wielkiej rozpaczy, to także wiemy, że wiele par pozostaje wierne swojemu przyrzeczeniu małżeńskiemu.

Taka pełna oddania miłość małżeńska zapewnia stabilne środowisko dla wychowania i rozwoju dzieci. W takich warunkach dzieci otrzymują najważniejsze i najsolidniejsze wychowanie i naukę. Uczą się z czym wiąże się bycie członkiem rodziny i społeczeństwa.



Wyzwania przed jakimi staje dziś małżeństwo

Mamy świadomość tego, że wiele par jest dzisiaj zmuszonych stawiać czoła wyzwaniom zagrażającym budowaniu silnego i trwałego małżeństwa.⁴ Jednym z najpoważniejszych wyzwań są wszelkie próby przededefiniowania znaczenia małżeństwa i jego racji bytu, na których opiera się rodzina, tak aby taka zmiana definicji umożliwiła uznanie za małżeństwo również związku osób tej samej płci. Gdyby do tego doszło, oznaczałoby to że, zgodnie z prawem cywilnym, małżeństwo nie byłoby już wyłącznie aktem daru oddania się sobie mężczyzny i kobiety „póki śmierć nas nie rozłączy”, w związku, który pozwala wydać wspólnie owoc nowego ludzkiego życia. Każde usiłowanie zmiany definicji opiera się na dwóch założeniach: że instytucja małżeństwa, na fundamencie której buduje się rodzinę, od zawsze uznawaną za „pierwotnie naturalną i podstawową grupę społeczną”⁵, nie jest w żaden sposób wyjątkowa, oraz że małżeństwo można wyrwać z kontekstu społecznego, w którym żyje, bez naruszania jego niezastąpionej pozycji i roli w społeczeństwie.

Każda taka próba zmiany definicji opiera się na dwóch założeniach: że instytucja małżeństwa, na fundamencie której buduje się rodzinę, od zawsze uznawaną za „pierwotnie naturalną i podstawową grupę społeczną”, nie jest w żaden sposób wyjątkowa, oraz że małżeństwo można wyrwać z kontekstu społecznego, w którym żyje, bez naruszania jego niezastąpionej pozycji i roli w społeczeństwie.

4. Cf. „Relatio Synodi” III Nadzwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów nt. „Wyzwania duszpasterskie związane z rodziną w kontekście ewangelizacji” (5–19 października 2014 r.), 5–7.

5. Konstytucja Irlandii (Bunreacht na hÉireann), 41.1.1o.

Każdy, niezależnie od tego w jaki wszedł stały związek z drugą osobą, powinien mieć zapewnione poczucie, że będzie otoczony opieką i troską kiedy taki związek przestanie istnieć, czy to z powodu śmierci jednej z osób czy też w wyniku rozpadu związku. Nie dotyczy to jedynie związków pomiędzy osobami tej samej płci.



Uznawanie i ochrona szczególnego charakteru małżeństwa jako związku jednego mężczyzny i jednej kobiety jest kwestią sprawiedliwości. Związki osób tej samej płci w swojej naturze różnią się od małżeństwa. Wprowadzając poprawkę, w której związki homoseksualne stałyby się zasadniczo równoznaczne z małżeństwem oznaczałoby uznanie, że trwały związek kobiety i mężczyzny i wspólne przez nich powołanie do życia i wychowanie nowego pokolenia nie stanowi podstawy budowy społeczeństwa.

Ochrona małżeństwa jest kwestią sprawiedliwości

Małżeństwo jest związkiem mężczyzny i kobiety. Mąż jest mężczyzną, który ma żonę; żona jest kobietą, która ma męża. Para dwóch ludzi tej samej płci nie może być mężem i żoną. Para dwóch ludzi tej samej płci nie może spłodzić dziecka w wyniku miłości małżeńskiej wyrażonej w stosunku seksualnym.

Często osoby nawołujące do uznania przez prawo małżeństw tej samej płci widzą to jako problem sprawiedliwości, równouprawnienia i praw obywatelskich. Kościół stoi na stanowisku, że wszyscy powinni mieć zapewniony dostęp do podstawowych praw człowieka. Można to uczynić i należy to zrobić unikając płacenia ceny poświęcania instytucji małżeństwa i rodziny i ich ważnej roli w społeczeństwie. To nie jest kwestia odmawiania komuś praw obywatelskich, ale chronienia i obrony znaczenia i istoty małżeństwa.

Rażącą niesprawiedliwością jest kiedy państwo nie zważa na to jak szczególną pozycję w naszym społeczeństwie zajmują mężowie i żony i jak ważna jest rola matek i ojców. Dzieci zasługują na to żeby, podczas kiedy rosną i dojrzewają, społeczeństwo uświadomiło im dobrze jak ważne jest małżeństwo. Państwo, które nie chroni małżeństwa i nie stoi na straży jego wyjątkowego miejsca w społeczeństwie, w praktyce może pozbawić dzieci ich prawa do matki i ojca.

Często osoby nawołujące do uznania przez prawo małżeństw tej samej płci widzą to jako problem sprawiedliwości, równouprawnienia i praw obywatelskich. Kościół stoi na stanowisku, że wszyscy powinni mieć zapewniony dostęp do podstawowych praw człowieka. Można to uczynić i należy to zrobić unikając płacenia ceny poświęcania instytucji małżeństwa i rodziny i ich ważnej roli w społeczeństwie.

Zarówno ludzie religijni, wierzący, jak i świeccy, niewierzący, od dawna uznają i wiedzą, kierując się też doświadczeniem, że rodzina stworzona w oparciu o małżeństwo kobiety i mężczyzny stanowi najlepsze miejsce dla dzieci. Małżeństwo jest podstawowym składnikiem budowlanym dla społeczeństwa i odgrywa w nim szczególną i niezmiennie istotną rolę, służąc dobru powszechnemu i całemu społeczeństwu. Z tego powodu zasługuje na specjalne uznanie i wsparcie ze strony państwa.

Propozycja zmiany definicji małżeństwa stanowi w rzeczywistości komunikat pod adresem rodziców, dzieci i społeczeństwa, że państwo nie musi i nie będzie dążyło do zapewnienia normatywnego lub optymalnego środowiska rodzinnego dla wychowania dzieci. Znaczy to tym samym, że biologiczna bliskość i naturalna więź pomiędzy dzieckiem a jego matką i ojcem nie stanowią niodłącznej wartości dla tego dziecka i dla całego społeczeństwa. Ojciec Święty Franciszek stwierdził ostatnio: „Musimy popierać prawo dzieci do wzrastania w rodzinie złożonej z ojca i matki, którzy są w stanie stworzyć optymalne środowisko dla rozwoju i emocjonalnego dojrzewania dzieci.”⁶

Dzieci zasługują na to żeby,
podczas kiedy rosną i dojrzewają,
społeczeństwo uświadomiło im dobrze
jak ważne jest małżeństwo.
Państwo, które nie chroni małżeństwa
i nie stoi na straży jego wyjątkowego
miejsca w społeczeństwie, w praktyce
może pozbawić dzieci ich prawa
do matki i ojca.

Zawsze będą istniały sytuacje, w których inne warunki i środowisko będą najlepszym z możliwych rozwiązań dla danego dziecka. Ważne jest aby państwo zapewniło w takich przypadkach praktyczne i odpowiednie wsparcie. Jednakże, nie jest to tym samym co stwierdzenie, że wychowywanie dzieci przez biologicznych rodziców, oddanych sobie na całe życie w małżeństwie, nie jest już więcej istotne dla dobra powszechnego i nie wymaga szczególnego uznania ze strony państwa.

6. Przemówienie Ojca Świętego Franciszka skierowane do przedstawicieli Międzynarodowego Katolickiego Biura ds. Dzieci (BICE), podczas specjalnej audiencji w Watykanie 16 kwietnia 2014 r.

Nawet wtedy, gdy mąż i żona nie mogą mieć własnych dzieci, małżeństwo w swej naturze zapewnia najlepsze środowisko dla zostania matką i ojcem dla dziecka adoptowanego lub przybrany-
mi rodzicami. Wierzimy, że państwo powinno podjąć niezwłoczne kroki służące lepszemu wsparciu małżeństw, w których matka i ojciec mogą zapewnić kochające i stabilne środowisko dla wychowania i rozwoju dzieci.

Sakrament Małżeństwa

Małżeństwo jest pełnią wspólnoty miłości i życia z Bogiem, którą poślubiona para realizuje w swoim życiu rodzinnym.

Miłość męża i żony jest uznawana za podstawową rzeczywistość społeczną w kulturach i religiach na całym świecie. Uznając i umacniając szacunek należny instytucji małżeństwa, nauka katolicka jednocześnie wprowadza do małżeństwa nowy „wymiar”: jest ono szczególnie błogosławione ze względu na Chrystusa. Małżeństwo jest sakramentem, znakiem Bożej miłości. Jest ono odbiciem miłości Chrystusa do Kościoła. Małżeństwo jest pełnią wspólnoty miłości i życia z Bogiem, którą poślubiona para realizuje w swoim życiu rodzinnym.

„Dzięki pomocy łaski sakramentum, Bóg uświęca miłość małżonków i umacnia jej nierozzerwalność, dając im pomoc, aby żyć wiernością, wzajemnym zintegrowaniem i otwartością na życie.”⁷

Powołaniem i misją par małżeńskich jest pozostawać widzialnym świadectwem Bożej miłości, miłości dla siebie nawzajem, dla swoich dzieci i dla społeczności, w której żyją w wiernym związku otwartym na przyjęcie nowego życia.

7. Cf. „Relatio Synodi” III Nadzwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów nt. „Wyzwania duszpasterskie związane z rodziną w kontekście ewangelizacji” (5–19 października 2014 r.), 21.



Ikona © 2014 Wesele w Kanie Galilejskiej (cf. Jn 2,1-11) przedstawia Jezusa, który chce pomóc – za namową Marii – parze małżeńskiej, widocznej w centrum.

Miłość Boża jest nieskończenie wierna i niezachwiana. Miłość małżeńska stara się oddzwierciedlić tę miłość poprzez stworzenie wiernego i nierozrywalnego związku. Ponieważ małżeństwo jest sakramentem, może ono wzbudzić i wzmocnić miłość, którą odbija. Pary żyjące w sakramencie małżeńskim mogą ubogacić swoje dzieci, dzieląc się z nimi miłością Bożą.

Słusznie mówi się, że małżeństwo i rodzina poddane są w dzisiejszych czasach ogromnym naciskom. Obawy o finanse, niepokój o zdrowie, lęk przed bezrobociem i przymus emigracji, wszelkie trudności społeczne - wiele z tych rzeczy dotyka ludzi młodych. Każda rodzina boryka się ze swoimi problemami.

Jednak zamiast koncentrować się najpierw na problemach i wyzwaniach, zacznijmy od zastanowienia się nad istotą małżeństwa jako sakramentu i nad tym jakim błogosławieństwem może ono być dla pary małżeńskiej i całego społeczeństwa.

Chrześcijanie zawsze mieli świadomość tego, że małżeństwo nie jest czymś prostym. Już na początku, w trakcie ceremonii zaślubin, pan i panna młoda składają sobie przysięgę, że dochowają sobie wzajemnej wierności pozostając w związku „na dobre i na złe, w bogactwie i w biedzie, w chorobie i w zdrowiu”. Miłość Chrystusa do nas, której odbiciem jest małżeństwo, powiodła go poprzez zdradę i porzucenie przez przyjaciół ku śmierci w męczarniach na krzyżu. Była to jednak też droga, która zaprowadziło Jego i nas też prowadzi do miejsca spełnienia, w którym „Śmierci już odtąd nie będzie; ani żałoby, ani płaczu ani bólu już nie będzie” (Ap 21,4), i gdzie Bóg uczyni wszystko nowym.

W tym niepewnym i pełnym bólu świecie, małżeństwo chrześcijańskie żyje obietnicą „wielkiej nadziei, którą może być jedynie Bóg”.⁸ Wiara w Jezusa Chrystusa, którą para oblubieńców żyje w sakramencie małżeńskim, otwiera ich oczy na prawdę, która nadaje sens życiu i przynosi nadzieję w chwilach gdy przychodzi im wspólnie stawiać czoła przeciwnościom, biedzie lub chorobie.

Kobiety i mężczyźni odnajdują bliskość i przyjaźń w takich relacjach, w których nawzajem się uzupełniają. Nie dzieje się tak ponieważ są oni tacy sami, ale właśnie dlatego, że różnią się od siebie zainteresowaniami, poglądami, doświadczeniami czy środowiskami rodzinnymi, które każde z nich wnosi do związku. Jednakże nie są to jedyne różnice, odróżnia ich bowiem od siebie również płeć. Dla większości par ta różnica oznacza, że ich relacja może też w wyjątkowy sposób zrodzić owoce - ich miłość może dać początek nowemu ludzkiemu życiu. W zrodzonym z ich miłości dziecku mogą dostrzec rozwój cech i doświadczeń, które każdy z nich wniósł do związku. Na równi z nimi, ta mała nowa istota jest członkiem ludzkiej rodziny, i tak jak oni, jest dzieckiem Bożym, które rozpoczyna swą wędrówkę do miejsca, w którym Bóg uczyni wszystko nowym.

Kobiety i mężczyźni odnajdują
bliskość i przyjaźń w takich relacjach,
w których nawzajem się uzupełniają.
Nie dzieje się tak ponieważ są oni
tacy sami, ale właśnie dlatego,
że różnią się od siebie.

Ich małżeństwo nie służy jedynie im samym i ich dzieciom, jeśli takie będą mieć. Rodzina stanowi poniekąd kościół w domu. Pan i panna młoda zostają konsekrowani i jako para małżeńska żyjąca w swym powołaniu mogą ubogacić całą społeczność i swą małżeńską miłością budować Kościół. Rozmnażając się i wychowując dzieci, małżonkowie doznają piękna miłości, doświadczają ojcostwa i macierzyństwa i dostępują godności uczestniczenia w twórczym dziele Boga.

8. Encyklika Spe Salvi, Ojciec Święty Benedykt XVI (2007), 31.

„Prawdziwa miłość pomiędzy małżonkami” oznacza dobrowolne wzajemne oddanie się sobie i obejmuje nierozzerwalnie aspekty seksualne i uczuciowe zgodne z Bożym zamysłem.⁹ Słowami św. Jana Pawła II, małżeństwo przeżywane jest w „konkretnych wymaganiach” dnia codziennego.¹⁰

Jako katolicy, nie możemy jedynie mówić o tym jak ważna jest rodzina. Spoczywa na nas również odpowiedzialność za to, aby robić co tylko w naszej mocy i w praktyczny sposób wspierać małżeństwa i rodziny w naszych społecznościach parafialnych, podczas sprawowania liturgii i działań duszpasterskich, a także, jako indywidualni uczestnicy społeczeństwa, poprzez podjęcie odpowiednich działań społecznych i politycznych.

Ich małżeństwo nie służy jedynie
im samym i ich dzieciom,
jeśli takie będą mieć.
Rodzina stanowi poniekąd
kościół w domu.



9. Konstytucja Duszpasterska o Kościele w Świecie Współczesnym, *Gaudium et Spes*, Ojciec Święty Paweł VI (1965), 48–49.

10. Cf. Adhortacja Apostolska *Familiaris Consortio*, O Zadaniach Rodziny Chrześcijańskiej w Świecie Współczesnym, Ojciec Święty Jan Paweł II (1981), 51.

Boży Plan dla naszego Małżeństwa i Rodziny

**Odpowiadając na Boże powołanie
w sakramencie Małżeństwa
do naśladowania Chrystusa i służenia
królestwu Bożemu w naszym życiu małżeńskim,
prosimy w modlitwie o to, by Bóg przychodził do nas
w wydarzeniach i poprzez nie, w problemach,
trudnościach i codziennych sprawach życia,
prowadząc nas i objawiając nam się
podczas kiedy dzielimy się miłością Chrystusową
ze sobą nawzajem, w naszej rodzinie, w pracy, w miejscu
zamieszkania i kiedy służymy społeczeństwu, a także
kiedy uczestniczymy w życiu i posłudze naszej parafii.**

*Zainspirowane przez Ojca Świętego Jana Pawła II, Familiaris Consortio
(51),*

Modlitewnik dla Rodzin¹¹

Pragniemy podkreślić role matki i ojca, które wzajemnie uzupełniając się przedstawiają szczególną wartość dla dzieci i społeczeństwa i apelujemy o to, aby zasada równości nie była podważana przez zastosowanie jej niewłaściwie do całkowicie odmiennych rodzajów relacji. Małżeństwo jest wyjątkową relacją
- odrębną od wszystkich innych, z istotnego powodu.

11. Modlitewnik dla Rodzin (The Family Prayer Book), Rada ds. Małżeństw i Rodzin (Dublin: Veritas, 2013), s. 164.



Rodzina przechodzi głęboki kryzys kulturowy, podobnie jak wszystkie wspólnoty oraz więzi społeczne. W przypadku rodziny kruchość więzi staje się szczególnie poważna, ponieważ chodzi o podstawową komórkę społeczeństwa, o miejsce, gdzie człowiek uczy się współżycia w różnorodności i przynależności do innych oraz gdzie rodzice przekazują dzieciom wiarę. Istnieje tendencja, by widzieć małżeństwo jako czystą formę uczuciowej gratyfikacji, którą można ustanowić w jakikolwiek sposób oraz zmienić zależnie od wrażliwości każdego. Jednakże nieodzowny wkład małżeństwa w życie społeczne przekracza poziom uczuciowości i potrzeb danej pary. Jak nauczają francuscy biskupi, nie rodzi się ono „z miłostnego uczucia, z definicji ulotnego, lecz z głębi zobowiązania przyjętego przez małżonków, którzy godzą się, by wejść w pełną komunię życia.”

OJCIEC ŚWIĘTY FRANCISZEK, *Evangelii Gaudium*, 66

Małżeństwo jest szczególną relacją -
odrębną od wszystkich innych, z istotnego powodu

*Is gaolmhaireacht faoi leith an pósadh,
difriúil ó gach eile gaolmhaireacht ar chúis*



IRISH CATHOLIC
BISHOPS' CONFERENCE

COMHARÁIL EIREANAE CAITLICHAIGH ÉIREANN



VERITAS
www.veritas.ie

catholicbishops.ie

